

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ ฉบับประจำวันที ๔ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า A๖ มูลค่าข่าว ๒๘๖,๘๗๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

สารพัดปัญหาเกือบเหลว

ธณศน์ นุณัน

||U๐คิดการแจกคูปองเงินสด 3,000 บาท ให้เด็กซื้อเครื่องแท็บเล็ตเอง แทนหน่วยราชการจัดซื้อเครื่องมาให้กับเด็กชั้น ป.1 และ ม.1 ใช้ สะท้อนความล้มเหลวของนโยบายแท็บเล็ตของรัฐบาลพรรคเพื่อไทย โพสต์ทูเดย์รวบรวมสารพัดปัญหาที่เกิดขึ้น ตั้งแต่การจัดซื้อ เนื้อหา ความเหมาะสม แจกแจงให้ดูอีกครั้ง

● ความเหมาะสม

ตั้งแต่ไอดีแจกแท็บเล็ตให้นักเรียน ป.1 เริ่มขึ้น และถูกประกาศเป็นนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ คำถามแรกคือเรื่องความเหมาะสม ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) มีงานวิจัยและเสนอแนะว่าควรแจกให้กับเด็กที่อยู่ในชั้นที่ต่ำกว่า ป.1 เพราะการแจกนักเรียนใน ป.1 อาจก่อให้เกิดปัญหากระทบต่อสุขภาพและบุคลิกภาพของนักเรียน ซึ่งอยู่ในวัยที่ซึมซับการเรียนรู้จากสิ่งที่อยู่รอบตัว

● การจัดซื้อ

แม้การจัดซื้อแท็บเล็ตล็อตแรก 8.6 แสนเครื่องเป็นไปอย่างราบรื่น คณะกรรมการจัดซื้อแท็บเล็ตมีมติเลือก บริษัท เส้นเงิน สโคป โซแอนทีฟิค ดีเวลลอปเม้นต์ เสนอราคาขายแท็บเล็ตเครื่องละ 81 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 2,400 บาท ให้คณะรัฐมนตรี (ครม.) ผ่านการพิจารณา แต่การจัดซื้อครั้งนั้นก็ยังมีคำถามคลุ้มคลั่งเรื่องการซื้อผ่านรัฐต่อรัฐ (จีทูจี) หรือเป็นเพียงบันทึกความเข้าใจ (เอ็มโอยู) กับรัฐบาลจีน เพราะกระทั่งบัดนี้ยังไม่มีการเปิดเผยถึงสัญญาจีทูจีและเคยมีการออกมาให้ข่าวจากกระทรวงไอซีทีว่ารัฐบาลจีนเลือกรายชื่อ 4 บริษัท คือ บริษัท เส้นเงิน สโคปฯ, ทีแอลซี คอร์เปอเรชัน, ไอเออร์ เทคโนโลยี และหัวเว่ย เทคโนโลยีส์ ให้ไอซีทีเป็นผู้พิจารณาเท่านั้น

ขณะที่การจัดซื้อในปี 2556 กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เป็นหน่วยงานที่จัดซื้อเองทั้งสิ้น 1.6 ล้านเครื่องภายใต้วงเงิน 4,600 ล้านบาท สำหรับนักเรียนชั้น ป.1 นักเรียนชั้น ม.1 และครู โดยเปลี่ยนรูปแบบการจัดซื้อเป็นการจัดซื้อแบบ “อ้อออกัน” แทน รวมถึงให้

แบ่งรูปแบบการจัดซื้อออกเป็น 4 โชน ได้แก่ โชน 1 ป.1 ภาคกลางและภาคใต้ โชน 2 ป.1 ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โชน 3 ม.1 ภาคกลางและภาคใต้ และโชน 4 ม.1 ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือและครู บริษัท เส้นเงิน อิงถึง ชนะการประมูลในโชน 1 และโชน 2 ส่วน บริษัท จัสมิน เทเลคอมซิสเต็มส์ ชนะการประมูลโชน 4 โดยทั้งสองบริษัทได้ทำสัญญาจัดซื้อแล้วในสัปดาห์ที่ผ่านมา โดยทั้งสองบริษัทจะต้องจัดส่งเครื่องแท็บเล็ตงวดแรกภายหลังเซ็นสัญญา 35 วัน

ที่เป็นปัญหาคือ โชน 3 ที่บริษัท สุปริม ดิสทริบิวชัน (ไทยแลนด์) ชนะการประมูล แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีความเห็นว่าการประมูลของโชน 3 ไม่เป็นธรรมในการแข่งขันและควรได้ราคาต่ำกว่านี้ สพฐ.จึงยกเลิกการประมูลในโชนนี้ โดยรอผลการอุทธรณ์ที่บริษัท สุปริม ดิสทริบิวชันยื่นต่อกรมบัญชีกลาง

ประเด็นเรื่องนี้ คือ หากการประมูลในโชน 3 กลายเป็นคดีฟ้องร้อง ก็กระทบการจัดซื้อโชนนี้ที่จะล่าช้าตามไปด้วย นักเรียนที่จะได้รับแจกอาจจะต้องรอไปจนกว่าคดีจะสิ้นสุด โดยในระหว่างนี้จะมีปัญหาอื่นซ้อนด้วยอยู่ เช่น เรื่องความล่าช้าของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และภาวะสัญญาขาดไม่มีอุปกรณ์ให้เด็กในโชนนี้ ซึ่งอาจจะมีนักเรียนเรื่องความเหลื่อมล้ำตามมา ฯลฯ

● เนื้อหา

หากเปิดแท็บเล็ต ป.1 แล้วพลิกดูเนื้อหาซึ่งยังเป็นระบบออฟไลน์ พบว่า ประกอบด้วยอีบุ๊กที่แปลงเนื้อหาในหนังสือเดิมจาก 5 กลุ่มสาระ และเป็นอีเลิร์นนิ่ง หรือบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีจำนวน 336 บท รวมถึงส่วนที่เป็นแอปพลิเคชันที่เป็นทั้งแบบฝึกหัด แบบทดสอบ เช่น การคัดลายมือ วาดภาพ ระบายสี ข้อสอบต่างๆ เกมการเรียนรู้ ทั้งหมดประมาณ 50 แอปพลิเคชัน ป.2 ก็มีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ ถูกวิจารณ์ว่าค่อนข้างน่าเบื่อ สพฐ.จึงได้จัดประกวดแอปพลิเคชันขึ้น โดยระบุว่าสิ้นสุดระยะเวลาการประกวดไปเมื่อวันที่ 20 มี.ค.ที่ผ่านมา แต่การประกวดซึ่งมีการระบุอีกว่า มีผลงานที่ส่งเข้าร่วมถึง 2,250 ชิ้นงาน ก็เงียบหายไปจนแทบจะไม่มีข่าว

● ความเป็นเจ้าของ

ขณะที่แท็บเล็ต ป.1 จำนวน 8.6 แสนเครื่องที่แจกไปแล้ว โรงเรียนทั่วประเทศประกาศชัดว่า ให้นักเรียนนำแท็บเล็ตกลับบ้านได้ โดยเรียกประชุมผู้ปกครองเข้ามาทำเอ็มโอยูก่อนเปิดโอกาสให้ยืมเครื่องแท็บเล็ตกลับบ้านได้ เอ็มโอยูที่โรงเรียนจัดทำขึ้น ระบุว่า ผู้ปกครองที่ยืมแท็บเล็ตจะต้องดูแลเหมือนเป็นทรัพย์สินตัวเอง หากแท็บเล็ตที่ยืมไปเกิดสูญหาย ชำรุด ผู้ปกครองจะต้องเป็นผู้ชดเชยค่าเสียหายตามราคาของแท็บเล็ตรวมถึงต้องคืนในสภาพปกติเมื่อสิ้นสุดการยืม แท็บเล็ต มีสถานะเหมือนเอกสารยืมครุภัณฑ์จากโรงเรียนต่างๆ ไป แนนอนที่สุด กรณีนี้ส่งผลให้ผู้ปกครองไม่กล้าลงชื่อยืมแท็บเล็ตกลับบ้าน โดยเฉพาะครอบครัวที่มีรายได้น้อย

โรงเรียนต้องดูแลแท็บเล็ตในฐานะที่เป็นครุภัณฑ์ของโรงเรียนไปจนกว่าจะครบกำหนด 3 ปี ก่อนที่จะมอบให้เป็นสมบัติของเด็กไปในที่สุด แต่ในระหว่างนี้เอง แท็บเล็ตซึ่งกลายเป็นอุปกรณ์ที่ตกรุ่น เป็นอุปกรณ์ที่ผู้ปกครองอาจจะไม่ยินดีที่จะจ่ายเงินชดเชย หรือซ่อมหลังหมดประกัน เพราะมองว่าไม่คุ้มค่า และราคาแท็บเล็ตสเปกเดียวกันราคาจะตกลงหรือราคาถูกกว่าราคาชดเชยที่แต่ละโรงเรียนตั้งไว้ในปัจจุบัน ■